

Polazník

Noviny
obce Papradno

Ročník XVIII

1/2020

Dedina roka 2019

apríl

Štvrťročník

Slovo starostu

Vážení spoluobčania, milí čitatelia!

Zimné obdobie je už na ústupe a prichádza najkrajšie obdobie roka, kedy sa dni predlžujú a príroda sa prebúdzá po zimnom spánku. No príchod tejto jari je poznačený celosvetovou epidémiou a z nej opodstatnené obavy o naše životy. Verím, že toto ťažké obdobie zvládneme svojou disciplínou a zodpovednosťou voči sebe a aj ostatným.

Obavy a zodpovednosť

Napriek všetkým obmedzeniam a opatreniam chod obce sa nezastavuje, aj keď spoločenský život a kultúrne akcie musíme na potrebný čas obmedziť. Hneď v úvode chcem veľmi pekne poďakovať ženám dobrovoľníckam, ktoré ochotne pomohli pri šití ochranných rúšok, a každému, kto pomohol aj darovaním látky či iných potrebných vecí. Rúška, ako boli priebežne šité, sme roznášali v prvom rade dôchodcom nad 70 rokov a v rámci možností každému, kto si nedokázal tieto zohnať.

Pozitívnejšie slová

Vďaka úspešným projektom v minulom roku z mimorozpočtových prostriedkov si prenášame úsporu asi 140 000 € do tohto roka, ktoré môžeme použiť na kapitálové výdavky v tomto roku. Keď píšem tieto riadky, máme už schválenú štátnu dotáciu z Environföndu na dobudovanie vodovodu pod Holým vrškom vo výške 100 000 €, ako aj dotáciu 5 000 € na technické vybavenie pre náš Dobrovoľný hasičský zbor. Takže celkom pozitívne informácie v tomto negatívnom období.

Je čo robiť

Hneď ako to počasie dovolí, ukončíme veci, ktoré sme nemohli kvôli počasiu dorobiť do konca minulého roka. Je to osadenie detských a športových prvkov na dopravnom ihrisku za školou a kompletná výmena povrchu multifunkčného ihriska v areáli futbalového ihriska. K spomínanej dotácii z Environföndu musíme pripraviť ešte veľa dokladov, no chceme to urobiť čím skôr, aby sme mohli podpísať zmluvu s ministerstvom, a hneď sa pustíme do tohoto projektu, nakoľko je to dosť rozsiahla stavba. Pribudne nám v obci takmer 900m nového vodovodu. Na kontro-

Bud' me zodpovední...

Každý rok sme sa v tomto tešili na jar. Na jej blahodarné účinky na prírodu aj na ľudí. Tento rok to tak nie je. Ulice sú tichšie a opustené. Keď sa stretneme, tak s rúskom na tvári a ani na priateľské posedenie nie je priestor. Ale to neznamená, že sme prestali byť ľuďmi. Všimajme si najmä chorých a osamelých ľudí, či niečo nepotrebujú. Bud' me súdržní a disciplinovaní, aby sme pandémie koronavírusu zvládli. Dodržiavajme všetky obmedzenia, ktoré majú zabezpečiť, aby sme neochoreli my, ale aby sme neohrozili ani iných.

Želáme vám veľa zdravia, ohľaduplnosti a zodpovednosti.

Ocenenie TSK pre Annu Beníkovú a FSK Podžiaran.

lu sme poslali aj verejné obstarávanie na rekonštrukciu kotolne v budove kultúrneho domu a po jej schválení sa hneď pustíme aj do tejto veľkej roboty, ktorá bude prínosom pre zlepšenie ovzdušia v našej obci.

Úpravy v CSS

Tento rok by sme chceli vymeniť komplet radiátory v domove dôchodcov, nakoľko už začínajú povoľovať a hlavne nie sú funkčné ventily, ktoré vymeníme za termostatické hlavice. Súčasná situácia vedie k zbytočne veľkým nákladom na kúrenie. Musíme urobiť všetky opatrenia na zníženie ekonomických nákladov prevádzky domova dôchodcov, lebo sú vysoké. Nemôžeme ich dofinancovať z obecného rozpočtu a nechceme to prenášať na klientov.

Príroda si robí po svojom

Je toho veľa, čo treba robiť, a určite sa v priebehu roka ukážu aj neplánované výdavky a práce, nakoľko ťažko skúšaná príroda prináša privalové dažde, silný vietor a iné nepredvídateľné situácie, ktoré často spôsobujú škody. Už začiatkom roka sme mali povylievané kanále v obci a bolo

to hlavne v miestach, kde boli odstránené žľaby a miesto toho si tam ľudia porobili záhradky. Na prejazdy do dvorov sú na mnohých miestach vložené rúry s malým priemerom a následne vznikajú problémy s vodou, ktorá potom zaplavuje dvory a berie so sebou všetko, čo sa dá. To isté platí aj pre brehy potokov pritekajúcich do Papradnianky.

Stále tá istá pesnička

Aj keď nie už v takej miere ako kedysi, stále sa nájdu jednotlivci, ktorí vyvezú stavebný odpad na brehy týchto potôčikov, a tým sa zužuje prietokový profil. Voda potom narobí veľké problémy. Stavebný odpad patrí na riadenú skládku, kde si ho má pôvodca zaviezť. Na zberný dvor môžeme zobrať drobný stavebný odpad, čo je tak max jeden fúrik na rodinný dom a nie príviesny vozík. Tí, čo chodíte občas na Podjavorník, ste si určite všimli nad Majerom na manipulačnej ploche niekoľko vedier vyhodenej fasádnej farby, ktorú nebolo v snehu až tak vidno, no teraz je to neprehľaditeľné. Tak isto sa niekto „inteligentný“ zbavil staveb-

Pokračovanie na str. 2

Slovo starostu

Pokračovanie zo str. 1

ného odpadu, ktorý nabalil do 12 plastových vriec od peletiek a vyhodil to za zastávku na Žihľavách. Nieкто sa toho zbavil, no nieкто to musí zase naložiť a zaviezť na skládku a zaplatíme to my všetci. Kamery na Košiaroch nám nepomohli, nakoľko to bolo vezené v kufri auta. Chcel by som vás požiadať, aby sme všetci chránili prírodu pre seba aj pre naše deti a všimli si takýchto jednotlivcov.

Má našu podporu

Nedá mi nespomenúť situáciu v súvislosti s našim novým pánom farárom, ktorá ma zarazila. Už pár týždňov po jeho príchode sme mohli vidieť zmeny na omšiach. Nikdy som nevidel u nás toľko miništrantov ako na jeho omšiach. Detské omše sú plné detí, komunikuje s nimi a do kostola sa tešia nielen deti. Pozitívne zmeny vidno aj vo farskej záhrade, ktorá prestáva byť ako džungľa. Je to chlap, ktorý si stojí za slovom, dokáže vyhrnúť rukávy a postaviť sa aj k fyzickej robotě, dokáže nás prísť pozrieť aj na spoločenské akcie a žije životom našej dediny. No napriek tomu sa medzi nami našiel nieкто, kto na neho napísal anonymné oznámenie na biskupský úrad za nevhodné správanie. Tí „udavači“ mali napísať pravdu a nie ich subjektívne pocity a klamstvá. Stačilo prísť za pánom farárom a povedať, čo majú na srdci, a nie podrážať mu nohy. Osobne sa hanbím za tých, ktorí to urobili, a zároveň musím povedať, že u mňa a obecného zastupiteľstva má veľkú podporu, a verím, že aj u drvivej väčšiny obce. Urobím všetko pre to, aby sa tu cítil ako doma, a verím, že aj napriek tejto nepríjemnej udalosti zostane v Papradne dlhšie ako predchádzajúci pán farár.

Ocenení v kraji

V minulom roku sme navrhli našich Podžiarancov a Annu Beníkovú na ocenenia Trenčianskeho samosprávneho kraja. Tieto ocenenia dostávajú kolektívy a jednotlivci, ktorí svojou činnosťou a aktivitami pozitívne reprezentujú celý región. Návrh bol predsedom Jaroslavom Baškom a zastupiteľstvom TSK prijatý a 21. 2. 2020 si prevzala ocenenie naša Anna Beníková za rozvoj agroturistiky a folklóru v obci. Za mimoriadny prínos v oblasti uchovávaní a prezentácie tradícií

z oblasti Papradna si Cenu Trenčianskeho samosprávneho kraja prevzali naši Podžiaranci. Trošku sme tam hostí ponúkli našou domácou. Potom sa Trenčianskym hradom a aj celým Trenčínom niesli naše krásne „cahavé“ piesne. Oceneným gratulujem a prajem, nech im to ešte dlho vydrží.

Pomôžeme aj druhým

V závere vás chcem poprosiť o trpezlivosť a toleranciu, aby sme toto krízové obdobie zvládli bez ujmy. Školáci sa tešia, no vedomosti sú k plnohodnotnému životu potrebné, tak ich nasávajte, ako sa dá v rámci súčasných možností. Zlé veci sú aj na niečo dobré. Zrazu zisťujeme, že nepotrebujeme až toľko nakupovať, že sa dá veľa platieb a vecí vybaviť aj z domu, že v ťažkých chvíľach vieme pomôcť jeden druhému, mení sa nám hodnotový rebríček života, no dlhodobá izolácia má tiež negatívny vplyv na život. Ak sa pandémia časovo natiahne, bude to mať určite aj negatívne ekonomické následky, ale spoločne to určite zvládneme, ak nebudeme myslieť iba na seba a tí silnejší dokážu pomôcť slabším. Prajem nám všetkým dobrú imunitu, pevné zdravie, pozitívne myslenie a skoré ukončenie tejto krízovej situácie. Aby sme si mohli podať ruku pri stretnutí, objatí tých, ktorých máme radi a teraz sú najzraniteľnejší, a v lete si na amfiku spoločne zaspievať s našimi Podžiarancami.

Ing. Roman Španihel

Firma Biotimber zo Žiliny vykonala odborný rez líp pri kostole. Konáre líp boli preschnuté a už niekoľkokrát poškodili okolostojace autá. Pôvodný zásah mal byť v menšom rozsahu, ale pri práci sa zistilo, že niektoré konáre sú prehnité a napadnuté hubami až ku kmeňu. Chceme sa poďakovať nielen firme Biotimber, ale aj Antonovi Fortuníkovi, ktorý bezplatne zapožičal plošinu aj s obsluhou a dobrovoľným hasičom, ktorí pomáhali pri oreze a likvidácii konárov.

Štatistika za rok 2019

Počet obyvateľov k 31.12. 2018:	Počet zomretých:
mužov 1 226	19 mužov
žien 1 211	20 žien
2 437	
Počet obyvateľov k 31.12. 2019:	Prišľahovalo sa:
mužov 1 209	27 občanov
žien 1 216	(11 mužov a 16 žien)
2 425	
Počet narodených detí:	Odst'ahovalo sa:
13 dievčat	30 občanov
17 chlapcov	(17 mužov a 13 žien)

Výsledky volieb do Národnej rady Slovenskej republiky dňa 29. 2. 2020 v obci Papradno

Počet voličov zapísaných do zoznamu	2 047
Počet voličov, ktorí sa zúčastnili volieb	1 403
Účasť v percentách	68,54%

Voliči si mohli vybrať z 24 kandidujúcich strán, hnutí a koalícií.	
Výsledky volieb podľa politických strán a počtu získaných hlasov	
SMER-sociálna demokracia	369
Kotlebovci-ľudová strana Naše Slovensko	310
OL'ANO	202
Sme rodina	110
Slovenská národná strana	98
VLASŤ	62
PS a SPOLU	56
Dobrá voľba	43
SaS	38
Za ľudí	37
Kresťanskodemokratické hnutie	36
Socialisti.sk	9
Máme toho dost!	8
Slovenská ľudová strana Andreja Hlinku	7
Solidarita-hnutie pracujúcej chudoby	2
Slovenské hnutie obrody	1

Matričné okienko

* Víťame vás

Filip Hamárik
Aneta Balušíková
Mia Hromádková
Matúš Pišek
Eliška Truchlíková
Roman Grbál

Svadby

6. 12.
Peter Smrčiak
Renáta Cupanová
8. 2.
Peter Baštek
Veronika Krajčíková
22. 2.
Milan Knapo
Lenka Spišáková

Zomreli

Kamila Štrbáková (1937) 16.12.
Stanislav Moravík (1929) 15. 12.
Karol Kozáčik (1938) 1.1.
Filoména Hajdušíková (1934) 10.1.
Daniel Hrebičik (1934) 28.1.
Mária Bašová (1983) 28.1.
František Hariš (1963) 12.2.
Mária Chrapková (1934) 20.2.
Anna Belejová (1930) 17.2.
Viliam Bašo (1955) 23.2.
Juliana Kapitániková (1937) 5.3.
Jozef Hrebičik (1956) 5.3.
Mária Dobrotková (1944) 25.3.

V našej obci

BOLO

25. decembra

sa predstavili vo sviatočne vyzdobenom papradnianskom kostole žiaci ZŠ s MŠ a DFSK Podžiaranček tradičným vystúpením **Jasličková pobožnosť**.

26. decembra

FSK Podžiaran a Farský úrad Papradno opäť zorganizovali v Kostole sv. Ondreja nezabudnuteľný **vianočný koncert Od Betléma ňedaľeko**.

26. decembra

sa priaznivci turistiky vydali pešou prechádzkou na Kopanicu.

31. decembra

sme sa o 23. hod. opäť stretli pri OcÚ a amfiteátri na **spoločnom ukončení roka**. Občerstvenie bolo zabezpečené, čakanie na polnoc nám spríjemnila hudba a po polnoci sme ohňostrojom privítali nový rok 2020.

1. januára

Dobrovoľný hasičský zbor Papradno zorganizoval novoročné kúpanie sa **ľadových medvedov** v rieke Papradnianke. O 12. hodine na Košiaroch pri Stavnici si 16 otužilcov zaplávalo v ľadovej vode. Na zahriatie bol pripravený horúci čaj a vínko.

18. januára

sa v estrádnej sále KD uskutočnil **2. Reprezentačný ples hasičov**. V programe vystúpili Robo Kazík, skupina IMPULZ a Heligónkarky v troch generáciách. Výborná nálada vydržala až do skorého rána.

8. februára

pripravilo vedenie obce a poslanci OZ Papradno v KD **12**.

Obecný ples. Prítomných zabávali spevák Tomáš Bezdeda a Gizka Oňová. Do tanca hrala hudobná skupina BONITA.

15. februára

sa rodičia a priatelia základnej školy s materskou školou zabávali na **41. Rodičovskom plese** v KD Papradno. V programe vystúpili Podžiaranček a mažoretky Bonita. Do tanca hrali Šípekovci.

20. a 21. februára

bolo v estrádnej sále KD veselo. Deti ZŠ s MŠ mali karneval. Viac na strane 12.

22. februára

sme fašiangovali. Po 14. hodine sa so spevom za doprovodu harmoník vydal **sprievod 61 masiek** od zdravotného strediska smerom na Košiare. Nechýbal ani kôň s vyzdobeným dreveným vozom. Maskám bolo ponúkané občanmi chutné občerstvenie.

23. februára

sa v KD pre veľký úspech konala repríza hodového vystúpenia FSK Podžiaran a Podžiaranček s názvom **Zlatá papradňanská hrablička alebo Dobre bolo, málo bolo, tak to dáme ešte raz!** Samozrejme, kinosála praskala vo švíkoch, aj v tento deň účinkujúci boli odmenení neutíchajúcim potleskom.

25. februára

o 18. hodine privítala FSK Podžiaran občanov pri amfiteátri na **pochovávaní basy**. V **marci** zorganizovala Charita pri Farskom úrade Papradno a obecný úrad vo veľkej sále KD **BURZU ošatenia**. Viac na strane 11.

Fašiangy v obci

BUDE

Podľa pokynov ústredného krízového štábu SR sú zrušené všetky kultúrne a športové podujatia do odvolania, Plánované akcie sa rušia aj v našej obci. O zmenách budeme občanov informovať prostredníctvom obecného rozhlasu a informačnými plagátmi.

Duchovné slovo

Bratia kňazi, milovaní bratia a sestry, drahí diecézani!

Prihovám sa vám v náročných chvíľach, ktoré doľahli nielen na našu diecézu a našu krajinu, ale na celý svet.

Ako veriaci kresťania budme príkladom pre ostatných, majme rešpekt a úctu pred svetskou autoritou a riadme sa pokynmi kompetentných, aby sme minimalizovali rozširovanie vírusu.

Preto sme v našej Žilinskej diecéze, rovnako ako na ostatnom území Slovenska, pristúpili k pozastaveniu slávenia svätých omší za účasti verejnosti. Chápem, že je to pre mnohých z vás ťažká situácia, lebo sa túžite stretať s eucharistickým Kristom. Budme zodpovední voči sebe aj voči druhým. Vďaka vám, bratia kňazi a zasvätené osoby, za vašu službu, pastoračnú múdrosť a rozvahy. Prosím, majte čas a trepezlivosť, ak by niekto individuálne žiadal o svätú spoveď – pri zachovaní všetkých hygienických odporúčaní. Rovnako s láskou navštevujte chorých, ktorí to nevyhnutne potrebujú. Ďakujem rehoľným spoločnostiam za ich adorácie a modlitby.

Ďakujem všetkým zdravotníkom za ich vyčerpávajúcu a neraz takmer život ohrozujúcu službu, ktorou pomáhajú chorým obnoviť ich zdravie.

Prosím najmä starých a chorých, ktorí sú najohrozenejšou skupinou obyvateľstva, aby tým, že zostávajú doma, prinášali svoje obmedzenia a modlitby ako obety zmierenia.

Milé rodiny, táto situácia nás chtiac-nechtiac spája a naše rodiny sú teraz miestami domácich chrámov, kde sa môžeme stretávať v modlitbe, pri čítaní Svätého písma a iných pobožnostiach, napríklad krížovej cesty. Prostredníctvom televíznych kanálov a sociálnych sietí máme veľa možností, ako byť aspoň takto sprostredkovane účastnými na svätých omšiach. Počas nich odporúčam duchovné sväté prijímanie.

Prosme Boha ako darcu života, aby sa zmiloval nad ľudstvom a dal nám svoje požehnanie pre nový začiatok. Tento čas vnímajme – ako príležitosť zastaviť sa, premýšľať, modliť sa, prinášať dobrovoľné obety a múdro, disciplinovane a s nádejou čakať na nový deň, ktorým je Kristus.

Na príhovor Sedembolestnej Panny Márie vás žehnám v mene + Otca i Syna i Ducha Svätého. Pán Boh nech je s nami.

+ Mons. Tomáš Galis, biskup žilinský

Vo februári sa vymenila výplň oplotenia pri kostole. Materiál poskytla obec z obecných lesov.

Srdiečka pomoci potešili aj počas týchto Vianoc

„Človek nežije iba z lásky, ktorú prijíma, ale hlavne z tej, ktorú daruje.“

Matka Tereza

Úprimne ďakujeme všetkým, ktorí aj tento rok si z nášho kostola zobrali srdiečko pomoci a následne v predvianočnom období obdarovali rodiny s deťmi či niektorých skôr narodených občanov, v domácnostiach ktorých prebytok nie je častým hosťom. Ďakujeme i tým, čo obdarovali tieto rodiny aj bez toho, aby si srdiečko zobrali, a podporili ich nielen materiálne, ale i finančne.

Nech vám to Pán Boh odplatí

Informácie ohľadom slávenia Veľkej noci a ostatných slávení

Slovenskí biskupi rozhodli, že vzhľadom na pokračujúci zákaz zhromažďovania a trvanie opatrení, ktoré zaviedli inštitúcie verejnej správy, zostáva v platnosti aj rozhodnutie o neslávení verejných bohoslužieb, a to až do odvolania. Preto treba rešpektovať doteraz vydané inštrukcie a riadiť sa pokynmi jednotlivých biskupských a farských úradov. Veľká noc bude tento rok slávená bez účasti veriacich, v duchu dekrétov, ktoré biskupským konferenciám zaslala Kongregácia pre Boží kult a disciplínu sviatostí, ako aj Apoštolská penitenciária.

V našom farskom kostole sv. Ondreja, apoštola sa každý deň slávi svätá omša bez účasti veriacich. Úmysel sv. omše je za všetkých farníkov a za veriacich.

Sviatosti v tomto období sa vysluhujú podľa inštrukcii, ktoré treba zachovávať.

Sviatosť krstu sa vysluhuje len

za účasti rodičov a krstných rodičov dieťaťa, ktoré má byť pokrstené.

Sviatosť manželstva sa vysluhuje len za účasti snúbencov a svedkov.

Spoločná svätá spoveď pred Veľkou nocou tento rok nebude. Treba si vzbudiť dokonalú ľútosť nad spáchanými hriechmi a takto pripravený sa zúčastniť svätej omše prostredníctvom televízie, alebo rozhlasu a prijať duchovné sväté prijímanie. Biskupi Slovenska vydali dišpenz pre veriacich od nedeľnej svätej omše počas trvania tohto mimoriadneho stavu. Ak by niekto potreboval súrne svätú spoveď, pretože má na duši ťažký hriech, nech sa mi ozve na tel. čísle 0911 912 332. Taktiež v prípade zaopatrovania ma treba kontaktovať telefonicky.

Pohreby sa vysluhujú na cintoríne priamo nad hrobom. Pohrebu sa zúčastňuje len najbližšia rodina.

Drahí bratia a sestry

Pri našom poslednom spoločnom nedeľnom stretnutí sme počúvali Božie slovo evanjelia o udalosti premenenia na vrchu Tábor. Bola to chvíľa slávnostná, nezabudnuteľná a neopakovateľná. Sv. Peter ju vyjadril slovami: „Pane, dobre je nám tu ...!“ a my sme vyjadrili túto udalosť slovami: „Postoj chvíľa, si krásna!“ Tak dobre nám bolo pri Pánovom oltári a v jeho chráme. O niekoľko dní sme boli z tejto krásnej chvíle vytrhnutí správami o šíriacom sa Corona víruse.

Sv. apoštol Pavol nám aj do tejto ťažkej doby hovorí: „Ak je Boh za nás, kto je proti nám...!“ A naozaj, ak sa premieňame v našom vnútri na nového, lepšieho človeka, ak staviame v našom živote oltár Bohu, tak ako ho chcel postaviť sv. Peter z evanjelia, nemáme sa čoho báť. A ako nám ďalej apoštol hovorí: Kto nás odlúči od Kristovej lásky? Azda súženie, alebo prenasledovanie, hlad, alebo nahota.... Corona vírus, alebo niečo iné.... Kto? Kto je taký mocný a silný? Nikto! Ak milujeme Boha nadovšetko a postavili sme mu v našom živote,

v našom vnútri oltár, nemáme sa čoho báť.

Vytrvajte drahí bratia a sestry, neupadajte do malomyseľnosti a zúfalstva. Držme sa pevne Toho, ktorého sa držali naši otcovia a matky v časoch vojny, chorôb, či prenasledovania. Spájajme sa v spoločnej modlitbe v našich rodinách za odvrátenie tohto vírusu, za posilnenie našej viery, nádeje a lásky. Budme ohľaduplní a zodpovední. Rešpektujme pokyny našich predstavených, robia to pre naše dobro. Modlime sa za nich, aby mali silu starať sa o zverený ľud.

Ďakujem pánovi starostovi a celému krízovému štátu v našej obci za akúkoľvek pomoc pre našich farníkov. Ubezpečujem Vás o svojich modlitbách, som vám kedykoľvek k dispozícii. Prosím Vás, aby sme vytrvali v modlitbách, ja za vás a vy za mňa.

Teším sa na skoré stretnutie pri Pánovom oltári v našom farskom chráme sv. Ondreja, apoštola.

Všetkých Vás žehnám v mene + Otca i + Syna i + Ducha Svätého. Amen.

Martin Hruška, farár

Veľká noc

*Veľká noc, Veľká noc, kedyže už budeš,
kedy ma, šuhajko, poobljevac pridzeš?
Obljevaj, obljevaj, vlasy áj hlavičku,
Ien mi ty ušanj tú novú sukničku.“*

Okrem prebúdzania prírody k nám prichádza najvýznamnejší kresťanský sviatok roka, kedy si pripomínáme ukrižovanie a slávne zmŕtvychvstanie Ježiša Krista. Podľa kresťanskej cirkvi sa slávi v prvú nedeľu po prvom splne po

jarej rovnodennosti. Pripomeňme si aspoň v krátkosti významné dni veľkonočných sviatkov, aby sme sa náhodou nenašli v riadkoch, ktoré som našla v texte istého kňaza a ktoré si dovoľím tu citovať:

„Nie je to teda až tak dávno, ako som deťom v škole položil otázku o veľkonočných sviatkoch. Dozvedel som sa o všemožných formách zdobenia vajčiek, bol som poučený o koláčikoch a zákusok od výmyslu sveta, tiež o dôležitosti šunky ako toho pravého pokrmu, nezabudli na všelijaké výmysly o šibaní a plievani dievčat a zmienili sa aj o celkom slušných zárobkoch mladých chlapcov.

O ukrižovanom a vzkriesenom Kristovi som v tej chvíli vedel hádam iba ja.“

Kvetná nedeľa

Počas Kvetnej nedele si pripomíname vstup Ježiša do Jeruzalema, aby tu oslávil veľkonočné sviatky. Nadšený dav mu hádzal pod nohy palmové ratolesti.

Zelený štvrtok

Tento deň sa nesie v znamení ustanovenia Eucharistie pri Poslednej večeri Ježiša Krista so svojimi učeníkmi. Prečo zelený? Zrejme podľa Getsemanskej záhrady, kde Spasiteľa zatkli vojaci.

Veľký piatok

Pripomienka smrti Ježiša Krista, deň, keď bol mučený a ukrižovaný. V kresťanskej cirkvi je to najväčší sviatok v roku. Deň prísneho pôstu a pokánia, je sa do sýtosti len jedenkrát za deň.

Biela sobota

Deň, kedy kresťania rozjímajú nad hrobom Pána. Veľkonočnou vigíliou sa končí 40-dňový pôst, rozozvučia sa zvony i organ.

Veľkonočná nedeľa

Významný deň. Ježiš vstal z mŕtvych.

Veľkonočný pondelok

Typické je oblievanie a šibanie dievčat a žien, aby boli po celý rok zdravé.

Tradicie a zvyky sprevádzajú tento sviatok od nepamäti. Z generácie na generáciu po celé stáročia nám ich odovzdávali naši predkovia. V súčasnosti o mnohých z nich ani netušíme, odišli s ich nositeľmi do nenávratna, iné sú ešte živé a je len na nás, či ich zachováme i pre budúce pokolenia. Preto veďme i my svoje deti k úcte k týmto hodnotám, aby aj ony, keď vyrastú, ich odovzdávali ďalej.

Ale – má to jedno ale. Aké? Aj v súčasnosti chodia skupinky chlapcov (niektorí oblečení vo vyšívaných košeliach, vyslovujeme im pochvalu a vďaku) z domu do domu, kde bývajú ich rovesníčky alebo rodina, s korbáčmi, ba aj s košíčkom pre darované vajička, vyšibú a popolievajú dievčence, ale chýba pri tom slovný prejav, chýba ľudová slovesnosť k tomuto zvyku. Ale čo viac zarazí človeka, je to, keď šibačom vložíte do košíka také obyčajné vajičko od slepičky či podáte mincu. Pozrú sa na vás ako na div divúci, či to naozaj myslíte vážne najmä s tou mincou, lebo pre nich sú peniazmi len tie papierové začínajúce sa päťeurovou. A tak namrzení odídu a na budúci rok vás obídu. Veď načo sa unúvať!

Nechcem chváliť časy minulé – také 50. – 60. roky. Aj vtedy, a možno ešte viac vtedy, chlapci prahli po odmene za šibačku, ale boli vďační aj za 25-haliernik. A ak dostali jednu korunu, div že nevyskočili z kože od radosti. Typické pre toto obdobie bolo chodenie po šibákoch dospelých mládencov či mladých už ženatých mužov. Takýchto skupiniek sa v dedine vytvorilo zo päť, ba i viac. Všetci vyobliekaní v bielych vyšívaných košeliach a huniach prehodných cez plece za sprievodu harmoniky a veselých pesničiek išli hore dedinou a zastavili sa v domoch, kde boli dievky súce na vydaj alebo u svojich rodín. Bolo by bývalo hanbou pre dievku, keby ju obišli. Dievčatá sa pred nimi akože schovávali a zamykali, ale aké to boli skrýše a aké to boli zámky, keď chlapci nikdy neodišli z dvora či domu naprázdno. Vždy dievku dostali medzi seba a na jej prosbu – trošku, iba trošku, sa jej ušlo ešte jedno vedro vody navyše a niekedy skončila aj v rieke. Za dobrú robotu im dievčence dali do košíka vajička, čosi pod zub a, pravdaže, po pohárik. A tých sa nazbieralo, kým došli na druhý koniec dediny, ak vôbec došli, neúrekom. Niektorí už v strede dediny nevedeli, kde sú, či sú, prečo tam sú a kam idú. Často sa stávalo, že sa jeden za druhým pomaly oddelili od skupinky a zostali pospať si v najbližšom dome svojich známych. Aj takto sa zachovávali (a či aj dnes zachovávajú?) tradície na Veľkú noc, aj keď akosi pochybujem, že alkohol patrí k tradíciám.

Nemám nič proti tradíciám, je pekné, ak ich dodržiavame, ba som za ich zachovávanie a odovzdávanie mladším generáciám, ale treba si aj uvedomiť, že Veľká noc nie je len o nejakom pondelku, šibačke, peniazoch, klobásach a šunke. Preto nezabúdajme na jej podstatu, aby sa nevytratila kdesi do prázdna a zabudnutia.

(gb)

Najznámejšie rody v Papradne

Kontil

Starodávny rod v našej obci. V roku 1770 je medzi poddanými sedliakmi zapísaný Blažej Kontil, v roku 1780 vdova Kontilka. V roku 1730 bol papradnianskym richtárom Mikuláš Kontil a v roku 1793 Juro Kontil členom obecnej rady. Mikuláš Kontil, narodený v Papradne v roku 1675 alebo 1676, dosiahol u nás vôbec ako prvý vysokoškolské vzdelanie. Vyštudoval za farára, vysvätený bol v roku 1699 a pôsobil v Slovenskom Pravne, v Novákoch a v Trubíne. V roku 1855 býval v Papradne na č. domu 26 Jozef Kontil, na č. domu 62 Martin Kontil a na č. domu 398 Jakub Kontil. V roku 1874 sa v Kontilovích grunte spomínajú Štefan Kontík a Anna, Jozef Kontík a Matej Kontík – Mrvčík (pravdepodobne nesprávny zápis, správne má byť nie Kontík ale Kontil).

V Krivačoviech hoštáku žije Matej Kontil a vo Vakizcoviech hoštáku (Podžiar) Štefan Kontil. Po roku 1918 bol v Papradne richtárom Matej Kontil. Kontilovci trvajú u nás dodnes. Jedna ich vetva sa nazýva Kontil – Mrvčík, Mrvík. Kontilovích rod bol pre našu obec významný. (Podľa Š. Meliša)

Meno Kontil je popri mene Knapp

– Knapo druhé, ktoré spájame s naším prvým kostolíkom. Vo farskej kronike sa o kňazovi Mikulášovi Kontilovi píše ako o veľkom dobrodincovi papradnianskeho chrámu, ktorý ho mal dať vybudovať od základov. Traduje sa, že tento kostolík zhorel. Rovnako ako nevieme, kedy presne bol postavený, nevieme, ani kedy vyhorel. Môžeme sa len domnievať, že to bolo až po postavení nového kostola v roku 1792, keďže poznáme mená všetkých kňazov, ktorí v našej farnosti nepretržite pôsobili od založenia farnosti v roku 1734 až dodnes. Zo starého kostola sa do nového preniesol hlavný oltár, bočný oltár s Pannou Máriou, obraz sv. Ondreja, patróna kostola, a jeden zvon. Hlavný oltár bol v roku 1812 vymenený za nový. I druhý vysokoškolsky vzdelaný človek v Papradne pochádzal z Kontilovích rodu. Bol to kňaz Ján Kontil, narodený v roku 1759. A z tohto rodu pochádzali aj viacerí richtári. K tým známym patrili: Blažej Kontil (1685), Mikuláš Kontil (1730), Štefan Kontil (1766), Matej Kontil (1918) a možno aj ďalší, ved' kto by si bol dovolil, okrem richtára, dať študovať svoje deti.

Z tohto v minulosti v Papradne známeho a pomerne rozšíreného rodu žije teraz u nás už len

jedna rodina. Je to Milan Kontil s manželkou Kamilou, r. Jágriková, dcérou a synom, ktorí majú už svoju rodinu, spolu 7 osôb. Ďalší Kontil, ktorý žil v Papradne, bol Viliam. Zomrel v roku 2016 a jeho manželka Karolína, r. Knapová, ešte v roku 2001. Z Papradna odišli aj Viliamovi traja synovia (Vladimír, Pavol, Peter), zostala len dcéra Eva, v. Knapová.

Ak sa pozrieme ďalej do minulosti, Matej Kontil a Mária, r. Balušiková, mali dvoch synov – Mateja (1889 – 1956) a Jozefa (1897 – 1963) s prezývkou Gengelen. Viliam Kontil bol synom Mateja a Márie, r. Hlinčíková. Okrem neho mali ešte tri dcéry – Justínu, v. Tarožiková, Irenu, v. Belušiková, Ľudmilu, v. Vašítková, a syna Rudolfa. Jozef a Terézia, r. Umrianová, mali len dcéru Matildu, matku Milana Kontila. Všetci spomínaní Kontilovci okrem Rudolfa žili v Papradne.

Kompaník

Už v roku 1770 je zapísaný Štefan Kompaník. Štefan Kompaník, pravdepodobne ten istý, sa spomína aj v roku 1780. V roku 1855 žije u nás Ján Kompánek a v Križanovie grunte Ján a Jozef Kompaník. Staršia forma priezviska bola Kompan. Jedna

vetva tohto rodu má prezývku Oriáš. Je to maďarské slovo a v slovenčine znamená obor. Kompaníkovci sú u nás dodnes. (Podľa Š. Meliša)

V jednom z troch najstarších domov v Papradne, ktoré boli postavené asi pred 300 rokmi a zbúrané až v druhej polovici 20. stor., žili Vendelín Kompaník Oriáš a Katarína, r. Umrianová. Z ich štyroch synov – Bernard, Vendelín, Štefan a Jozef, v ňom býval najdlhšie Bernard, asi preto tento dom volali *dom Bernarda Kompaníka*. Vendelín a Jozef si postavili vlastné domy a Štefan zomrel už v r. 1962. Svoju letnú osadu mali títo Kompaníkovci vo Veľkém Brusném u Oriášvo. V súčasnej dobe s menom Kompaník Oriáš nežije v Papradne už nikto. Bernard a Anna, r. Lapúniková, boli bezdetní, Štefan zomrel slobodný, deti Vendelína a Františky, r. Hatajčíková, (Ľudmila, Alžbeta, Ján a Vilma) sa z Papradna odsťahovali a Jozef s Antóniou, r. Sučíková, mali len dve dcéry – Filoménu, v. Hrebičíková, a Annu, v. Zdurienčíková.

Ďalší Kompaník – František s prírmením Maslák a Katarína, r. Jurčíková, bývali v starej drevenici pri obecnej úrade. Dnes je už táto chalupa asanovaná. Ich syn Štefan s manž. Viktoriou, r. Rumanová, si postavili nový dom na Záhradách. Obidvaja už zomreli, Štefan v roku 2014 a Viktória v roku 2017. Z ich piatich detí zostal v Papradne len syn Jozef. Tu žije s manž. Martou, r. Jágriková, a dcérou. V rozhlase i v televízii sme často počuli meno Moniky Kompaníkovej, naposledy 21. 2. 2020 v súťaži DUEL, kde bolo jej meno jednou zo súťažných otázok. Táto Monika Kompaníková je dcérou druhého Štefanovho syna Bohuša, ktorý žije v Považskej Bystrici. Napísala viacero kníh, ale známa sa stala najmä knihou *Plata loď*, ktorá bola aj sfilmovaná. Za svoju tvorbu dostala viacero vyznamenaní. Žije v Pezinku a má dvoch synov.

Iné dve rodiny Kompaníkovcov bývali Pod Holým vrškom. Boli to Klement Kompaník, prezývaný Zverec, s Františkou, r. Bulíková, a Rudolf Kompaník s Máriou, r. Galafúsová. V rodine Klementa Kompaníka sa narodili tri deti: Helena, Jozef a Pavol, no v súčasnom dome žije v Papradne len Jozefova žena Helena, r. Michvocíková. Jozef zomrel v roku 2011, sestra Helena sa vydala do Dubnice a Pavol sa oženil do Jasenice. V Papradne nezostali ani štyri

Matej Kontil a Mária, r. Hlinčíková, s rodinou. Spodný rad: Mária, Rudolf, Matej, Viliam, horný rad: Ľudmila, Justína, Irena.

deti Jozefa a Heleny.

Zo štyroch detí Rudolfa Kompaníka a Márie, r. Galafúsová, – Milan, Ladislav, Vlasta a Anton, žije u nás už len najmladší Anton. Milan zomrel mladý, ešte v roku 1975, Ladislav v roku 2009 a Vlasta z Papradna odišla. Po Milanovi zostala manželka Milada, r. Holienčíková, a po Ladislavovi manželka Matilda, r. Bašteková. K mladšej generácii Kompaníkovcov z tejto rodiny patrí: Ladislavova dcéra, ktorá býva s matkou (dvaja synovia žijú mimo Papradna) a Milanov syn tiež Milan, ktorý si založil vlastnú rodinu (manž. Dana + dve deti). Z iných Kompaníkovcov môžeme spomenúť napr. Gregora Kompaníka a Františku, r. Pavlíková, ktorí mali len tri dcéry; Ľudovíta Kompaníka a Justínu, r. Strašíková, či učiteľku Irenu Kompaníkovú. Z pôvodne početných Kompaníkovcov žije dnes s týmto menom v Papradne **13 osôb**.

Kodčik

Aj keď nie početný rod, ale trvá u nás dodnes. Spomína sa už v roku 1770, a to: Ján, Ondrej a Juraj Kotišík a relictka Kotišička. Tiež je zapísaný Juraj Kosčík. Okolo roku 1780 sú zapísaní Juro a Adam Kotyšík a vdova Kotyšíčka. V roku 1855 je u nás Pavel Kodčík a v roku 1874 Kotčík Pavel a Kotčík Adam, ktorí bývajú pod Javorníkom v Bartkoviech hoštáku. Toto priezvisko malo rôzne varianty: Kotišík, Kočíšik, Kodčík, Kotšík, Kočík a dnešné Kodčík. Aj Kodčík – Mľavko. Kodčíkovci hovoria o sebe, že ich predok Kodčík prišiel k nám z Moravy z Lidečka. V minulosti bolo u nás aj podobné priezvisko Kočacík – Kočačík. Ale to bol iný rod. V doline Komjatné sa nachádzala aj samota zvaná U Kočacov. (Podľa Š. Meliša)

V súčasnej dobe žije v Papradne jedna rodina Kodčíkovcov, spolu 2 osoby. Je to Milan Kodčík a manželka Kamila, r. Pacúchová. Aj v minulosti rod Kodčíkovcov u nás tvorila len jedna rodina. Milanov starý otec Jozef bol ženatý dvakrát. S prvou ženou mal syna Jozefa a s druhou Agnešou, r. Geriková, dcéry Annu a Teréziu. Anna a Terézia bývali spolu v Dískoviech grunte a obidve zomreli slobodné. Podľa matky ich každý poznal ako Hanu a Terezu Gerové. V Medvedzí na Starákoch U Gervo mali svoj bačov, ale nezvykli tam chodiť – prepožičiavali ho iným. Bačovali Podjavorníkom U Bartkvo v Kodčíkoviech chalupe. Syn

Zľava: manželka Jozefa Kodčíka Katarína, Hana Kodčíková – Gerová, Beníková (matka Jozefa Beníka), nad nimi Jozef Hromadík.

Jozef a Katarína, r. Gardoňová, mali okrem Milana ešte dcéru Alžbetu a syna Vincenta, ale tí v Papradne nezostali.

Kolkus

Kolkusovci sa spomínajú dost neskoro. Až v roku 1855 je zapísaný Štefan Kolkus a Ondrej Kolkus. Usadili sa v Plešivoviech grunte. V roku 1830 tu býva Ondrej Kolkus aneb Vališík. V roku 1874 Ján Kolkus – Pánik a Ján Kolkus Šveculík. Farárom na dedinách sa vždy hovorilo páno a možno prvý nositeľ prímenia Pánek študoval za kňaza, štúdiá nedokončil, ale meno Pánko – Pánek mu zostalo. Meno Kolkus sa používalo v rôznych podobách: Kolkus, Kolkusík, raz aj Kokusík. Tento rod žije u nás dodnes. Jeho príslušníci mali aj jednotlivé prezývky: Tatarák, Kocár, Švec a iné. (Podľa Š. Meliša)

Kolkus František Pánek a Veronika, r. Hároníková, žili na Košiaroch. A tu zostali aj všetky ich štyri deti – Mária, v. Dubová, Gašpar, Anna, v. Husáriková, a Baltazár. Slobodný Baltazár býval v rodičovskom dome, ostatní traja si postavili nové domy. Baltazár zomrel v roku 2010 bez potomkov a Gašpar v roku 2008. Ten mal s manželkou Máriou, r. Krajčovičová, dve deti

– Veroniku a Jaroslava. Gašparove deti majú trvalý pobyt uvedený v Papradne, ináč by sa z rodiny po Františkovi u nás meno Kolkus vytratilo.

František Kolkus a Ľudmila, r. Michvocíková, prišli do Papradna z Křžle. František zomrel už v roku 1998, ale jeho manželka Ľudmila a z ich detí aj traja synovia – Pavol, František a Ján žijú v Papradne. Pavol aj s manželkou Danou a dvoma dcérami a tiež syn Peter, ktorý má už svoju rodinu (manž. + dve deti). Ak počítame Kolkusovcov z tejto rodiny + dve deti po Gašparovi Kolkusovi + Marta Kolkusová, ktorá žije v Domove, je u nás s týmto menom na trvalý pobyt zapísaných **14 osôb**.

Spomenieme aj ďalšie rodiny Kolkusovcov, ktoré žili v Papradne, ale meno Kolkus sa po nich nezachovalo. Napr. rodina Jána Kolkusa Šveca (Šveculíka) a Paulíny, r. Majšíková. Okrem troch dcér mali dvoch synov, ale tí zomreli slobodní a bezdetní. Adam v roku 1990 a Albert v roku 2013. Ďalšia rodina Kolkusovcov, Celestín a Emília, r. Možutíková, bývali na bytovke. Ich dcéra Oľga žije síce v Papradne, ale v. Macháčová. Z rodiny Jozefa Kolkusa a Heleny, r. Jurkemíková, bývala v Papradne len dcéra Albína, v. Hodoníková. Ich ďalšie dve deti – Milan a Mária vyštudovali za lekárov. Dr. Mária Kolkusová, ktorá pôsobila v Považskej Bystrici, pomohla mnohým ľuďom z Papradna. Po pekárňovi Kolkusovi žije (v Domove) dcéra Mária, v. Šramčíková.

Magda a Ambro Balušíkovci

Doplnenie rodu Jánošík (Polazník 1/2019)

Som dcérou bývalej občianky vašej dediny Papradno, ktorá sa volá Vilma (podľa krstu v Papradne Filoména) Gašparová, rodená Jánošíková. Moja mama je poslednou žijúcou najmladšou dcérou Františka Jánošíka, prezývaného Mamalec a Márie, rodenej Hatajčíkovej. Vo vašom časopise Polazník 1/2019 apríl ročník XVII uvádzate zoznam mien detí Františka Jánošíka, ktorý končí pani Reginou Jágrikovou, ktorá zomrela 24.2.2020. Pred Reginou tu bola ešte ďalšia sestra Justína, ktorá zomrela na tuberkulózu v auguste 1945 ako 20-ročná a po bratovi Ferdinandovi sa narodila moja mama narodená 16.10.1934 v Žiline, ktorá má dnes 85 rokov a stále žije a existuje.

Od roku 1942 do 1951 navštevovala mama základnú a strednú školu v Papradne. V roku 1955 sa vydala a od roku 1953 žije a býva v Ilave.

(Viera Gašparová)

Doplnenie rodu Knapo

Syn Jozefa Knapíka a Anny Hojdíkovej Ján, o ktorom neboli bližšie informácie.

Ján Knapík s manželkou Annou Baštekovou mali 4 dcéry (Emília, Františka, Karolína a Margita) a 1 syna (Vendelín). V Papradne žijú dvaja synovia dcéry Margity, vydatej Lališová – Anton a Štefan a dcéry Dana a Jana žijú v Pov. Bystrici. Syn Vendelín sa odsťahoval do Pov. Bystrice, kde žije jeho syn Marek.

(údaje doplnila Lýdia Lališová)

Posledné ľudské jasený

Pridávam v minulom čísle slúbené osudy ďalších ľudských jaseňov z Podjavorníka, ktoré mi utkveli v pamäti a ešte dlho v nej ostanú.

Slavo Chuchmák (1933, 85 rokov) – Ľudminin brat (písal som o nej v minulom čísle). Podľa krstného listu bol Jaroslav, ale všetci Podjavorníkom ho volali Slavo. Zaujímavý chlapík, s ktorým som mal v detstve a mladosti priateľský vzťah. Nikdy sa neoženil. Už v relatívne mladom veku po vyštudovaní poľnohospodárskej školy sa uplatnil ako vedúci pracovník na družstve. Skúšal dokonca štúdium na Vysokej škole poľnohospodárskej v Nitre, čo bolo v tej dobe na podjavornické pomery nezvyčajné. Ale nemal ho kto finančne podporovať a bez toho to nešlo. Neskôr pomohol svojmu otcovi a jeho novej rodine po návrate z niekoľkoročného pôsobenia na dolniakoch nájsť nový domov v Plevníku blízko jeho pracovného pôsobiska. Mal smolu, že v relatívne mladom veku utrpel špecifický pracovný úraz, keď ho doklal a doudieral počas plnenia pracovných povinností veľký plemenný býk. Spôsobil mu ťažké úrazy s trvalými následkami, s ktorými potom žil celý život. Dokázal sa s nimi vyrovnáť tak, že znovu pracoval a normálne žil. V mladosti si na krásnom mieste nad osadou Chuchmalovce smerom na Šamajku postavil peknú chatku zaujímavavej architektúry, ktorú celý aktívny život zveľadoval a udržiaval jej široké okolie kosením a klčovaním náletových drevín. Vo vyššom veku, pokiaľ bol aktívny, býval v byte v Bystrici, ale na leto sa znovu a znovu rád vracal do svojej chatky. Nikdy nezabudnem, ako nezištne urobil pre našu rodinu neoceniteľnú službu.

V čase, keď sme po otcovej náhlejši smrti prestali chovať aj poslednú kravičku a zostala nám plná stodola sena, on zariadil a zorganizoval, že družstvo všetko seno vykúpilo za veľmi slušnú cenu. Keby jeho nebolo, seno by možno bolo v stodole doteraz, ak by sme ho medzičasom nespálili niekde vedľa stodoly, čo by, samozrejme, bola obrovská škoda. Niekedy zvyknem navštíviť starousadlíkov z Podjavorní-

ka v domovoch dôchodcov. Tak aj jeho. Z vďačnosti za naše celoživotné dobré vzťahy som ho na sklonku života navštívil v domove dôchodcov v Bystrici a doniesol som mu pivo. Bol pri mojej návšteve akoby v rozpakoch zo svojej staroby a zdravotného stavu. Moc sme už toho nenahovorili, ale privítal ma slovami: „No, pivo mi už dávno ničto nedoniesol.“ Druhý raz navštíviť som ho už nestihol... Keby som teraz mohol, povedal by som mu: „Slavo, ďakujem vtedy za to seno, bol si kabrňák, keď si to vybavil, tak ako si to vybavil.“

Šandor Gavurík (1928, 90 rokov) – môj sused u Ľevčvo, brat učiteľky Stázky, ktorá istý čas učila aj v Papradne. Pamätám si ho skôr z detských rokov a rokov mladosti. Tiež sa nikdy neoženil. Pomerne dlhý čas žil sám s mamou, ktorá sa tiež dožila veľmi vysokého veku a ktorú dopatroval sám. Vo vyššom veku žil u sestry a neskôr u jej detí v Terchovej. Tam aj zomrel. Určitý čas dôchodkového veku prežil v domove dôchodcov v Stupnom, ale po čase si to rozmyslel (alebo rodina si to rozmyslela) a vrátil sa žiť do Terchovej. Bol to nekonfliktný človek, ktorý od skorej mladosti trpel poruchou zraku. Z tejto príčiny bol vlastne veľkú časť života invalid. V mladosti však ešte stihol vyštudovať strednú školu, čo v tých časoch nebolo u nás celkom bežné. V mladom veku vedel fungovať tak, že tento hendikep nebolo vidno. Z detských rokov si pamätám, že v časoch, keď ešte s mamou chovali kravičku, aj keď bol postavou skôr menší chlapík, vedel uviazať a odniesť obrovský batoh sena ako málokto Podjavorníkom. V myslí si stále viem vybaviť ten pohľad, keď som pri pasení dobytka vylihoval a zasnený hľadel do diaľav, ako nad obzorom kráča batoh sena. *Če ma straší či čo*, preblesklo mi vtedy hlavou. Dlho-dlho bolo vidieť len batoh, ktorý sa okyvoval zo strany na stranu, vynáral sa stále viac a po hodnej chvíli som meter pod vrcholom batohu zbadal hlavu. Myslíu mi prebehlo, že *aha, šak to je Šandor* s batohom. Z druhej strany mu batoh siahla do polovice lýtok. Celkove to bola možno dvojmetrová kopa sena, čo pri jeho cca 160-170

ŠANDOR GAVURÍK

Fotka z cca 60. rokov minulého storočia. Šandor vieze zemiaky na odovzdávanie kontingentu, za ním kráča jeho mama Frana Gavuriková. Cesta vtedy viedla cez súčasné dojazdisko vleku, vľavo vidno kúsok stodoly, povedľa ktorej vedie cesta na Křížel.

výške bolo obdivuhodné. Pamätám si tiež príhodu, že pri čakani na autobus sa navzájom podpíchovali s mojimi konškolákmi od Chuchmalvo. On sa nedal a na oplátku im povedal informáciu, ktorú sme všetci, čo sme tam boli, počuli prvý raz: „*Povecve ve škole učiteľce, že Podjavorník je stredom Európy!*“ Niektorí z nás sa tvárili tak, že tomu uverili, lebo *šak on bol študovaný*, a potom sme pred spolužiakmi machrovali s takouto informáciou, aj keď učiteľke sme sa to

neodvážili povedať... Keby som mu teraz mohol poďakovať, tak by som mu poďakoval, že sa nikdy nevedil ani nehneval s mojimi rodičmi.

Bolo mi čťou, že som si udržal navždy aký-taký kontakt s týmito ľuďmi. Že som o nich vedel aj potom, keď som odišiel z Podjavorníka. A že som bol súčasťou tých čias, ktoré sa už nikdy nevrátia. Súčasťou tej generácie, ktorá tvorila zlaté časy Podjavorníka...

J. Trulík

Nová platňa Lukáša Zdurjenčika

Lukáš Zdurjenčik (vystupujúci pod názvom BlameYourGenes, pozn. red.) vydal v tomto roku novú platňu pod názvom Planets, na ktorej nájdete 5 originálnych piesní a jeden remix. Venuje sa prevažne elektronickej hudbe, na stránke YouTube môžete nájsť i videoklip k jednej z piesní – Planets. Okrem toho stihol pár koncertov i rozhovorov pre Rádio_FM a viaceré webové stránky.

(dm)

VIVAT PODŽIARAN

Pomáhajme si navzájom

To mi ako prvé napadlo, keď som si sadla k písaniu týchto riadkov. Nik z nás si niečo takéto nepamätá a verím, že takéto chvíle už nebudeme zažívať. Ale možno je to čas, kedy môžeme spomaliť, aby sme si uvedomili, že nič nie je dôležitejšie ako naše zdravie, naše rodiny a všetci tí, na ktorých nám záleží. A aj keď nemôžeme byť spolu, naše myšlienky sú stále s tými, ktorých máme radi a ktorí nám vždy podali pomocnú ruku. A takí sú aj tí moji Podžiaranci. Nestretli sme sa asi dva týždne a už teraz mi každý z nich chýba. Spoločné skúšky, vtipy, dobrá nálada a tie naše „cahavé“... Tak aspoň zaspomínajme na to, čo sme cez zimu prežili, kde všade sme boli. A poviem vám, bolo toho neúrekom.

S vianočnými koncertmi sa v zime roztrhlo vrece. Zaspievali sme na dobročinnom koncerte v Trstí, deti z Podžiančeka v ten istý deň potešili na koncerte v Hornej Marikovej a Lednici. Cez týždeň sme spoločne predstavili vianočné zvyky a tradície z Papradna v Považskom osvetovom stredisku v Považskej Bystrici a veru neviem, kto mal z toho väčší zážitok. Či my, či návštevníci. Jedným z najkrajších bol určite koncert Od Betléma ňedaľeko, ktorý prilákal do nášho kostola strach koľko ľudí. Ani sa mi nechcelo veriť, že kostol je plnúčký plný. A tak zazneli krásne vianočné piesne, vinše a všeličo iné v podaní FSK Javorníček z Hvozdnice, ktorí zapojili do programu asi všetkých z rodiny.

Od tých najmenších až po tých najstarších. A bolo veru na čo sa pozerat' a čo počúvať. Koncert ozvláštnili hrou na gajdách a husliach Bosoráci z Piechova: Martin Beňo a Dominika Poláková, no a nemohli chýbať naši najlepší susedia z FSK Bukoviny z Brvnišťa a, samozrejme, naše deti a my. Myslím, že sme všetci odchádzali s krásnym zážitkom a vianočne naladení k svojim rodinám. Aj náš páňko... Vianočne sme prišli naladiť aj koncom decembra nášho páňka Klecha a farníkov z Jarku pri Nitre. Veľmi nás potešilo jeho pozvanie a aj to, že sme sa tam cítili ako doma. Ľudia tam držia spolu ako aj u nás, pomáhajú si a so starostom na čele nás všetci milo privítali a postarali sa o nás. Ešte raz ďakujeme. Vianočné koncerty sme ukončili na Trojkraľovom charitatívnom koncerte v Bytči, kde opäť zazneli tie naše, ale aj krásne koledy v podaní fantastických speváckych zborov.

V januári sme ešte zablúdili na hádzanársky ples do Považskej Bystrice, deti vo februári rozveselili plesajúcich počas rodičovského plesu. Vo februári sme v Púchove zaspievali na benefičnom koncerte Folklor šitý do krásy, aby sme sa pripravili na „štvorboj“ v podobe štyroch podujatí v priebehu piatich dní. Začali sme veľmi príjemne a vznešene. Minulý rok sme nadniesli, že Patrik patrí na hrad, tak sme sa tam spoločne 21. februára aj vybrali. Dostalo sa nám mimoriadnej pocty. Zastupiteľstvo Trenčianskeho sa-

mosprávneho kraja nám udelilo titul LAUREÁT TSK za mimoriadny prínos v oblasti uchovávaní a prezentácie tradícií z oblasti Papradna. Zároveň si Cenu predsedu TSK prevzala aj Hanka Beníková za rozvoj agroturistiky a folklóru v obci Papradno. Veľmi si toto ocenenie vážime a ďakujeme hlavne nášmu starostovi a všetkým z obce, ktorí tento návrh podali. Sme veľmi radi, že sa to naše malé – veľké Papradno zase niekde zviditeľnilo. Že to, na čo sme najviac hrdí, ocenili aj ostatní. Ešte raz veľká vďaka.

Troška inak pokračoval ďalší deň, kedy dedinou prechádzali, spievali, hrali a ľudia zabávali originálne masky. Som strašne rada, že naši mladší členovia aj deti z Podžiančeka opäť vymysleli spoločnú masku. Tentokrát MISS. A teda všelijaké kategórie povymýšľali. Ešteže máme po ceste toľko občerstvovacích staníc. Posilnení a s rezkým krokom to zvládli až na Košiare.

Po náročnej sobote prišla veselá nedeľa, kedy sme zopakovali hodový program. Mám pocit, že sme si ho užili my aj vy ešte viac ako na hodoch. Je pre mňa vždy zážitkom súčasne sledovať, čo sa deje na javisku aj v hľadisku. A tí naši herci – speváci si to teda riadne vychutnali. Našťastie Izvori ešte huby zostali, tak zase niektorí môžu kapustnicu variť. A Samko to svojimi komentármi dorazil. Och, ako mi toto vymýšľanie chýba...

Fašiangy sme, ako inak, ukončili pochovávaním basy, na ktorom sa teraz zúčastnili až traja „farrári“. S vtipnými spevmi a strašným plačom sme tú našu basu vprevadili, aby si až do Veľkej noci oddýchla. Pozrieť sa prišiel aj náš páňko a hneď aj služby

rozdelil, keď im to už tak dobre išlo.

To, že si na tak dlho všetci odýchame, nik z nás nepočítal. Deti sa postupne pripravovali na spevácku súťaž, ktorá mala byť v marci. Už len dúfam, že ju presunú niekedy na jeseň, aby zase mohli prezentovať naše krásne piesne. My sme sa pripravovali na hudobno-spevácky program ZVON, ktorý mohli doteraz vidieť len na MFF Myjava, FF Východná a v Banskej Bystrici. Autorkou je Andrea Jágerová a okrem nás v ňom účinkujú ŽSS Marína zo Zvolena, Drahomír Perkáni a LH Jara Hazlingera. Program je o význame zvonov a zvonenia v živote ľudí kedysi a dnes.

V minulosti vyzváňali zvony, keď ľuďom oznamovali dôležité zvesti. Hlasy zvonov vzbudzovali rešpekt. Dokázali prinútiť padnúť na kolená chudobného i pána, dedičana i prezidenta, vedeli prísť k modlitbe. Zvony boli nástrojom komunikácie. Hlásali radostné noviny, aj to, keď sa pominula duša, keď v dedine vypukol požiar. Zvonením ľudia hlásali príchod vzácných hostí, zaháňali zlých démonov i búrku. Verím, že tento krásny program budeme môcť niekedy inokedy v našom kostole prezentovať.

A tak... prajem nám všetkým veľa zdravia a síl do tohto náročného obdobia, aby sme sa opäť všetci mohli stretnúť a dobre sa naladiť pri ďalších podujatiach.

Lenka Jandušíková

Milí priaznivci folklóru, vážení spoluobčania,

obraciame sa na vás s prosbou o zapožičanie bohato vyšívaanej pvolky, ktorú vám po odšití vrátime.

Kontaktovať nás môžete na telefónnych číslach:

*0903551080 (L. Jandušíková)
4393379 (Z. Burdejová)*

Za pomoc a ochotu vám vopred srdečne ďakujeme.

Baráček na Kuračove

V dávných dobách viedli tajné cesty v horách Javorníkov. Po nich cestovali páni na kočoch alebo kočoch z Moravy na Bystřický hrad. Náznakové cesty sa nachádzali nad Javoričím v blízkosti Marikovského a Papradnianskeho chotára. Striehli tam aj zbojníci – lúpežníci, ktorí ich prepadávali. Lákal ich lesk zlata. V povestiach sa spomína Křížel, kde ukrývali ulúpené cenné predmety a mince. Tak ich ukryli, že ich ešte nikto nenašiel. Časť z lupu nechali údajne Šamajovi, ktorý tam žil a poskytol im ochranu. Z toho daru potom jeho synovia stavali mlyny pri rieke Papradnianke. Nad Křížľou je kopec nazývaný Kuračov, kam sa chodievalo chodníčkom šikmo cez medze alebo okolo hromád kamenia, ale to bolo prudké stúpanie. Chodníčky a hromady rozdeľovali úzke roľičky, ktoré tam boli obrábané až do 50-tych rokov minulého storočia. Na Kuračove stálo drevené

obydlie, nazývané Baráček. Slúžil ako bačov. V jednej polovici boli ustajnené kravy, v druhej bývali ľudia. Spávali na pôjde na sene. V jeho okolí boli rovné plochy: trávnaté, lesné, orné a spomínaná prastará cesta. Časť mala názov Rovné lúky, na inom mieste zas Roveň. Pár metrov nad Baráčkom je miesto, kde kedysi dávno mohol stáť hostinec – baráček. Tam dostali počestní občerstvenie, prípadne aj prenocovanie, keďže tadiaľ viedla cesta z Moravy.

Aj v tom poslednom baráčku sa často skrývali ľudia pred búrkou, keď ich zastihla pri zbere čučoriedok, ktoré v okolí hojne rástli. Ukryli sa tu aj ženy, keď vysádzali a ošetrovali sadenice stromčekov pri zalesňovaní. Baráček slúžil aj výletníkom a milovníkom prírody pri náhlom zhoršení počasia.

Ako keby plnil funkciu svojho starodávneho predchodcu. Baráček má svoje opodstatnenie

Baráček na Kuračove spadnutý (okolo roku 2000).

a zoskupenie ľudí, šíriacich vlastenectvo, podporujúcich vzdelanie. Údajne sa tam vyskytovali vtáky – kury, ktoré sa ozývali čov-čov a podľa nich sa mohol nazývať Kuračov. Tiež bola spomínaná žena Kuračová.

Neskôr tam postavili malú rozhľadňu ako orientačný triangulačný bod (asi okolo roku

1960), potom konečnú lyžiarskeho vleku.

Počas dlhých zimných večerov pri drápaní peria a vystruhovaní šindzelov pri svetle petrolejových lúčov a podľa nich sa ľudia rozprávali príbehy a udalosti, ale mnohé už upadli do zabudnutia, lebo si ich nezapisovali.

H. Počiatková

Za darované knihy do našej knižnice vopred ďakujeme

„Nemilovať knihy znamená nemilovať múdrosť. Nemilovať múdrosť však znamená stať sa hlupákom.“

Jan Amos Komenský

Vedúca Obcej knižnice Papradno ďakuje všetkým čitateľom, ktorí zavítali v roku 2019 do jej priestorov, aby si zapožičali knihy prinášajúce nielen oddych a zábavu, ale siahli aj po odbornej literatúre. Počet návštevníkov, ktorí si požičali v tomto roku knihy, bol 147 a počet nových zapísaných čitateľov 38 (z toho 13 detí do 15 rokov). V knižnici bolo k 31. 12. 2019 zaradených 7321 kníh, z toho darovaných kníh 347. Konali sa tu štyri akcie, boli to besedy a organizované návštevy žiakov ZŠ a MŠ pri príležitosti Mesiaca knihy.

Je chvályhodné, že mnohí naši spoluobčania rozširujú náš knižný fond darovaním starších, ale aj úplne nových titulov, za čo im všetkým srdečne ďakujeme. No medzi našimi návštevníkmi sa, žiaľ, nájdu i takí čitatelia, ktorí vypožičanú knihu stratia. Týchto by sme chceli do budúcnosti poprosiť, aby stratenú knihu nahradili inou knihou, najlepšie rovnakým žánrom. A pretože v súčasnosti sa na kultúru nedostáva veľa finančných prostriedkov, obraciame sa na vás, vážení spoluobčania, s prosbou: ak máte doma knihy, ktorých sa chcete zbaviť, nevyhadzujte ich do zberu. Prineste ich do knižnice, veď takto pomôžete zvýšiť náš knižný fond a určite tým potešíte mnohých čitateľov, pretože budú mať možnosť väčšieho výberu z knižných titulov. Už vopred vám veľmi pekne ďakujeme.

Mgr. Dominika Piačková, vedúca knižnice

Spomienka na koniec apríla 1945

(keď som mal len tri roky)

Otec sa ráno vrátil domov s tým, že Nemci prichádzajú z Považskej Bystrice smerom na Papradno. Keďže otec vedel o vyčíňaní nemeckých vojsk cez ustupujúce dediny, rozhodol, že s mamou a so mnou pôjdu na bačov do Medvedzieho, kde už bola babka Agneša Strašíková aj s mojím bratom Jaroslavom. Otec navrhol, aby sme išli na náš bačov cez Vrchovú, Háj, Kotelnicu a Javorinku.

Mama si myslela, že keď ma poniesie v plachte na chrbte, tak by nemala mať problémy ísť po hradskej. Otec sa však vybral spomínanou cestou.

Keď mama prišla na most na Košiaroch na rázcestie smerom na Medvedzie a Podjavorník, nemeckí vojaci ju zastavili a poslali do humna, ktoré stálo hneď za

mostom. Tu už bolo veľa mužov, žien, detí. To isté urobili i dievčatá, čo išlo smerom z Podjavorníka s kanvičkou, v ktorej nieslo mlieko domov do dediny. Nemeckí vojaci okolo humna rozliali benzín s úmyslom humno zapáliť. V humne medzi zadržanými boli aj muži, ktorí vedeli o blízkej skupine partizánov. Keďže humno stálo vedľa rieky, podhrabali sa popodeň a dole riekou utiekli pre pomoc za partizánmi.

Po krátkom čase zbehol od Zelenovca partizánsky oddiel. Prišli v tichosti, bez výstrelu, pretože vedeli, že okolo humna je rozliaty benzín. Najskôr zlikvidovali bodákom vojaka, ktorý stál pri vrátnach humna, aby nikto nemohol utiecť. Následne partizáni vytvorili koridor, cez ktorý všetkých, ktorí boli v humne,

previedli do domu oproti humnu do miestnosti, ktorá bola murovaná. Tento dom i s touto miestnosťou tam stojí doteraz.

Keď boli všetci z humna v bezpečí, partizáni začali s likvidáciou nemeckých vojakov. Keďže sa títo v blízkosti humna nenachádzali, partizáni predpokladali, že je možné opustiť dom a odísť. Mama so mnou a múkou v batohu na chrbte sa pobrala smerom na Medvedzie. Po asi 500 m vyskočili z kríkov dvaja nemeckí

vojaci, ktorí sa tam ukryli pred partizánmi, a chceli jej múku vyspať. Pretože som začal plakať, poslali ju preč.

Partizáni chytili aj týchto. Ďalších dvoch nemeckých vojakov našli neďaleko od humna ukrytých v cárku pri prasati pri dome Jána Rumana.

Keby nebolo odvážnych chlapov, ktorí boli tiež v humne, a rýchleho zásahu partizánov, boli by sme v humne všetci zhoreli.

L. Kľudaj

Burza oblečenia pomohla

Aj v tomto roku sa v Papradne organizovala burza oblečenia Posuť to ďalej. Ľudia mohli po štvrtý raz dať novú šancu oblečeniu, ktoré už nepotrebujú, a darovať ho iným. Priestory estrádnej sály sa tak v dňoch 6. – 7. marca 2020 zaplnili použiteľným šatstvom, ktorého bolo zatiaľ najviac v histórii burzy. Tento rok sa akcia prvýkrát organizovala pod hlavičkou novovzniknutej Farskej charity Papradno. Potešiteľné je aj to, že ľudia si postupne na takúto službu zvykajú a pomaly, ale isto strácajú ostych z toho, že ich niekto uvidí v „jeho“ niekdajšom oblečení. Dôkazom je rastúce množstvo návštevníkov burzy. Veď takto si pomáhame navzájom a zároveň chránime aj životné prostredie! Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí akokoľvek pomohli – či už prinesením oblečenia, jeho rozkladáním a triedením, alebo robením dozoru. Zvlášť chceme poďakovať kolektívu MBAR-u a členom miestneho spolku Slovenského Červeného kríža, Klubu dôchodcov, Slovenského zväzu zdravotne postihnutých a aj Jednoty dôchodcov. Ďakujeme.

(zb)

Za krajšie Papradno – ochorenie COVID-19

V súvislosti s vývojom súčasnej epidemiologickej situácie vám prinášame zhrnutie niekoľkých pokynov v súvislosti s koronavírusom:

- Ak ste zdraví: noste ochranné rúško či inú ochranu tváre, pravidelne si umývajte ruky, vyhýbajte sa miestam so zvýšeným množstvom ľudí a dodržujte vydané pokyny,
- Ak ste chorí alebo máte príznaky/podozrenie ochorenia COVID-19 najmä ťažké dýchanie, bolesť na hrudníku, kašeľ, horúčky/: telefonicky kontaktujte svojho obvodného lekára alebo Regionálny úrad verejného zdravotníctva v PB 0911 727 930, v nevyhnutnom prípade 112. K lekárovi osobne NECHOĎTE !!! Riadte sa ich pokynmi!
- Ak ste sa vrátili zo zahraničia: dodržujte domácu 14-dňovú karanténu a oznámte to telefonicky alebo elektronicky svojmu ošetrojúcemu lekárovi, ktorý rozhodne o domácej izolácii.

Počas doby domácej karantény ste povinní:

- sledovať svoj zdravotný stav a v prípade objavenia sa príznakov bez meškania telefonicky kontaktovať ošetrojúceho lekára a územne príslušný regionálny úrad verejného zdravotníctva a podrobiť sa odberu biologického materiálu,
- zdržať sa sociálnych kontaktov (napr. návštev kultúrnych, spoločenských, športových alebo iných hromadných podujatí, alebo prijímania osôb, či vykonávania spoločenských aktivít v mieste izolácie),
- zdržať sa cestovania,
- zdržať sa účasti na výučbových aktivitách s výnimkou e-learningových foriem,
- zdržať sa pracovnej činnosti s výnimkou práce v mieste domácej izolácie,
- zdržať sa akýchkoľvek činností, ktoré si vyžadujú opustiť miesto izolácie alebo prijímať v mieste izolácie vnímavé osoby.

Správajme sa zodpovedne voči sebe aj ostatným a pamätajme, že naši seniori a chorí sú najohrozenejšou skupinou! Budme ohľaduplní a všímaví v pozitívnom zmysle slova, teda, ak viete o niekom, kto potrebuje pomocť (s nákupom, s rúškom, s liekmi), pomôžme mu alebo nahláste túto skutočnosť na obecnom úrade.

(zb)

Šikovné ženy šijú rúška

Naliehavá situácia v súvislosti s ochranou zdravia občanov v súčasnosti opäť ukázala, že v Papradne žijú ľudia, ktorí dokážu nezištné a na úkor svojho voľného času pomáhať druhým. Situáciu s celoslovenským nedostatkom rúšok pomáhajú v Papradne riešiť ochotné a šikovné ženy (a aj muži). Obec oslovila 15 žien, ktoré ochotne a nezištné šijú ochranné bavlnené rúška z darovaných látok, gumičiek, šnúrok, stúh a nití. Za týždeň ich ušili viac ako 900. Tieto sa postupne distribuujú starším občanom a tým, ktorí o to požiadajú. Každý občan nad 70 rokov si mohol v poštovej schránke nájsť jedinečné rúško ušité s láskou. Vzhľadom na nedostatok materiálu (najmä gumičiek) používali vynaliezavé ženy to, čo bolo k dispozícii, aby rúško plnilo svoj účel. Postupne sa budú roznášať aj všetkým občanom nad 60 rokov. Takýchto „šičiek“ - hrdiniek máme však v Papradne viac. Pätnásť ich šije pre obec, ale sú tu aj ženy, o ktorých ani nevieme, ale vďaka ktorým majú

ich susedia, blízki aj úplne neznámi možnosť chrániť sa pred ochorením vlastnoručne ušitým rúškom.

Dôležité zmeny v roku 2020

- Sadzba poplatku za komunálny odpad na rok 2020 je zvýšená na **23 EUR/osobu/rok**.
- Sadzba dane za psa je za jedného psa a kalendárny rok:
  - a) ak je pes chovaný v byte: **10,00 €**
  - b) ak je pes chovaný v rodinnom dome, záhradkárskej chatke alebo pozemku, na území obce: **5,00 €**
  - c) ak je pes chovaný vo firme, organizácii: **5,00 €**.
- Veľkokapacitný kontajner za kostolom je od 1.4.2020 odvezený! Priestor za národnou kultúrnou pamiatkou tak bude estetickjší a budú sa eliminovať otrasy kostola spôsobené veľkým autom. Komunálny odpad, ktorý už nie je možné vytriediť, môžu občania dávať do dvoch nových pristavených kontajnerov. Triedme odpad správne a nedávajte doň trávu, hlinu, betóny a stavebný odpad! Je to naša vizitka, ako vyzerá a bude vyzerat okolie kostola!

Upozornenie

Upozorňujeme občanov, aby do svojich popolnic nedávali kamene, hlinu a ani horúci popol. Často sa stáva, že občania takýto odpad maskujú – horúci popol zasypú snehom, zalejú vodou či na kamene a hlinu nasypú smeti z domácnosti. Pozor! Pri takomto odpade hrozí poškodenie smetiarskeho auta! Ak by sa tak stalo, bude spoločnosť vymáhať škodu u vlastníka! Často sú to sumy v stovkách až tisíckach eur! Myslite aj na to, že tráva, kamene, hlina, konáre a iný biologicky rozložiteľný odpad je zakázané dávať do popolnice a obec môže občanom udeliť pokutu do výšky 1 500 EUR.

Zberný dvor je do odvolania otvorený nasledovne:

pondelok, streda, piatok:

od 8.00 do 11.00

sobota:

od 8.00 do 13.00

Ľadoví medvedi

Dobrovoľní hasiči Papradno

Členovia nášho zboru na jeseň absolvovali dvojdnové cvičenie v Lešti so zameraním na obsluhu a používanie nového hasičského vozidla IvecoDaily. Zúčastnili sme sa osláv Ondrejovských hodov a vykonali sme protipožiarne kontroly vykurovacích telies v rodinných domoch v obci. V Plevníku horelo (výjazd 8. 12. 2019), kde horelo 5 unimobuniek, v ktorých bolo uskladnené drevo. 1. januára o 12:00 h sme dodržali tradíciu novoročného kúpania sa ľadových hasičov v rieke pri Stavnici. Tešíme sa, že je nás každý rok vo vode viac.

18. januára sme zorganizovali už druhý ročník hasičského plesu. Ples otvorila Tanečná škola manželov Žižkovicov. Tanečný parket sa zaplnil hneď od úvodného valčíka a hudobná skupina IMPULZ nenechala nikoho sedieť na stoličke. Dobrú náladu vytvoril aj spevák Robo Kazík, ktorý zaspieval svoje najväčšie hity, a tak spravil náš ples nezabudnuteľným. Ďakujeme tiež Heligónkarkam v troch generáciách, ktoré hrali v bare počas celej noci. Novinkou na tohtoročnom plesu bol fotokútik, kde hostia dostali zdarma fotografie ihneď po odfotení. Jarné obdobie so sebou prináša viaceré prípady vypaľovania suchej trávy a zeleného odpadu zo záhrad. Hasiči dôrazne upozorňujú, že vypaľovanie trávnatých porastov a spaľovanie odpadu z lístia, trávy a konárov je nielen nebezpečné, ale aj nezákonné. Apelujeme na občanov, aby sa vyhli takejto činnosti. Vypaľovanie trávy nielen ničí životné prostredie a zabíja živočíchy, ale môže spôsobiť aj obrovské hospodárske škody a ohroziť ľudské životy. Veríme, že táto nepriaznivá situácia s vírusom čo najskôr pomíne a život sa vráti do starých koľají. V prípade potreby sú naši hasiči pripravení pomôcť, kde bude treba.

**Bohu na slávu, blížnemu na pomoc!
Boris Balušik, predseda DHZ**

Školský karneval

Vo februári sa v estrádnej sále kultúrneho domu konal školský karneval. Žiaci 1. a 2. stupňa si i tento rok pripravili zaujímavé masky. Ōsmaci a deviataci mali pre všetkých pripravené rôzne súťaže, v ktorých žiaci preukázali svoju šikovnosť, zručnosť i postreh. Piataci tento rok prekvapili a spolu so svojou triednou pani učiteľkou prišli prezlečení za skupinovú masku - Cruellu a 11 dalmatíncov. (dm)

Ocenenie do správnych rúk

V Lednických Rovniach sa každý rok stretávajú na slávnostnom vyhodnotení športovcov, kolektívov, funkcionárov tí najlepších z okresov Považská Bystrica Púchov, Ilava. Tento rok to bol 30. ročník (22. 2.). Pozvanie medzi funkcionárov, ktorí sú prínosom pre regionálny šport dostal aj Ing. Stanislav Lališ, dlhoročný predseda TJ Žiar Papradno. S výlučne svojimi odchovancami hrali tu futbal v 4. lige, s dorastencami 5. ligu. Okrem futbalových súťaží organizovali v Papradne exhibičné zápasy hokejistov a odchovancov Dukly Trenčín a MŠK Žilina, ktoré sledovali fanúšikovia celej doliny.

(vp)

Ing. Stanislav Lališ sa už takmer 30 rokov venuje futbalom (žiakom, dorastencom a mužom) TJ Žiar Papradno.

Pingpongový turnaj

Počas vianočných sviatkov sa konal prvý ročník Memoriálu Juraja Palka. V stolnom tenise súťažilo 12 dospelákov a 7 detí. Vide-li sme mnoho napínavých a zaujímavých zápasov, vyhrať však môže iba jeden. Prvé miesto a putovný pohár si vybojoval A. Moravík, ktorý vo finále porazil M. Šeryho. O tretie miesto zvedli boj V. Gavřila a J. Garabík, nakoniec sa radoval prvý menovaný. V kategórii mládeže bolo nasledujúce umiestnenie: 1. A. Beník, 2. A. Rak, 3. M. Žilincík. Cenu pre najsympatickejšieho hráča získala T. Palková a cenu pre najstaršieho účastníka P. Strašík. Klub STK Dalas Papradno vás srdečne pozýva na ďalší ročník súťaže.

(dm)

Vydavateľ: Obec Papradno, 018 13 Papradno č. 315, IČO:00317594. **Redakčná rada:** Ing. Věra Lališová, e-mail: viera.lalisova@csspapradno.sk, Ing. Anna Pozníková, Mgr. Denisa Macošincová, e-mail: papradno@papradno.sk. **Príprava pre tlač:** Viera Petříková. **Tlač:** PNprint, Piešťany. **Náklad:** 1 100 výtlačkov. Povolene Okresným úradom Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy. **Reg. číslo:** EV 3232/09, ISSN 1338-8037. **Cena výtlačku:** bezplatne.